

ISSUE
№25

EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE

COLLECTION OF SCIENTIFIC PAPERS

3rd INTERNATIONAL
SCIENTIFIC
AND PRACTICAL
CONFERENCE

MODERN PERSPECTIVES
ON GLOBAL SCIENTIFIC
SOLUTIONS

MARCH 3-5, 2025, BERGEN, NORWAY

**EUROPEAN OPEN
SCIENCE SPACE**

**Proceedings of the 3rd International Scientific
and Practical Conference
"Modern Perspectives on Global Scientific
Solutions"
March 3-5, 2025
Bergen, Norway**

Collection of Scientific Papers

Norway, 2025

UDC 01.1

Collection of Scientific Papers with the Proceedings of the 3rd International Scientific and Practical Conference «Modern Perspectives on Global Scientific Solutions» (March 3-5, 2025. Bergen, Norway). European Open Science Space, 2025. 311 p.

ISBN 979-8-89704-959-2 (series)

DOI 10.70286/EOSS-03.03.2025

The conference is included in the Academic Research Index ReserchBib International catalog of scientific conferences.

The conference is registered in the database of scientific and technical events of UkrISTEI to be held on the territory of Ukraine (Certificate №27 dated 6.01.2025).

The materials of the conference are publicly available under the terms of the CC BY-NC 4.0 International license.

The materials of the collection are presented in the author's edition and printed in the original language. The authors of the published materials bear full responsibility for the authenticity of the given facts, proper names, geographical names, quotations, economic and statistical data, industry terminology, and other information.

ISBN 979-8-89704-959-2 (series)

© Participants of the conference, 2025
© Collection of scientific papers, 2025
© European Open Science Space, 2025

CONTENT

Section: Accounting and Taxation

Ткаченко А.А., Полудень А.А.

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА, ТА ЇЇ ВПЛИВ НА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ В УМОВАХ ДИСФУНКЦІЇ.....	12
--	----

Section: Agricultural Sciences

Trembitska O.

MONITORING THE CONTAMINATION OF WINTER SPELT WITH WEED SEEDS.....	14
--	----

Section: Architecture and Construction

Chudyk I., Dobryansky I., Dobryanska L.

GENERAL ANALYSIS AND CALCULATIONS OF THE DURABILITY OF WOODEN STRUCTURES OF BUILDINGS AND STRUCTURES.....	17
---	----

Іванчук Н.В., Куницький М.О.

ПЕРСПЕКТИВИ МОДЕРНІЗАЦІЇ СИСТЕМ ВОДОВІДВЕДЕННЯ В СУЧАСНОМУ МІСТІ.....	21
--	----

Курілович К.В., Бабенцова О.С., Вербовета В.В., Сліпченко В.Р.

НАУКОВІ ОСНОВИ АРХІТЕКТУРИ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ФОРМИ, ФУНКЦІЇ ТА ТЕХНОЛОГІЙ.....	23
--	----

Section: Art History and Literature

Чернишова А.М., Заведія О.Б.

ПЛАСТИЧНІСТЬ АКТОРА: СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА МЕТОДИКИ.....	26
--	----

Федосенко М.

УКРАЇНСЬКІ РЕМЕСЛА ТА СУЧАСНИЙ ДИЗАЙН: СИНЕРГІЯ ТРАДИЦІЙ ТА ІННОВАЦІЙ.....	28
---	----

Section: Automation and Robotics

Бойко О.О., Воскобойник Є.К., Чеберячко Ю.

РЕЛЕЙНИЙ МОДУЛЬ СИСТЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЦЕСУ КЕРУВАННЯ ТЕПЛОВИМ КОМФОРТОМ.....	31
--	----

Suvorova L.

SUBJECT-IMAGE CHARACTERISTICS OF THE CONCEPTOSPHERE
OF EARLY UKRAINIAN MODERNISM..... 193

Ігнатюк О.А.

СИСТЕМНЕ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНО-ДОСЛІДНИЦЬОГО
ПОТЕНЦІАЛУ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДРУГОГО РІВНЯ
ПІДГОТОВКИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ А1 «ОСВІТНІ НАУКИ»..... 202

Дурдас А., Бабич М., Фурманчук Н., Ніколаєнко І.

МІКРОНАВЧАННЯ ЯК НОВИЙ ОСВІТНІЙ ТРЕНД..... 206

Lobko S.

IMPROVING INTERACTIVE APPROACHES IN EDUCATION FOR
THE DEVELOPMENT OF SOCIAL AND COMMUNICATIVE
COMPETENCE OF FUTURE MEDIA PROFESSIONALS..... 209

Опанасюк О., Кривонос О.

ПРИКЛАДИ ГЕЙМІФІКАЦІЇ В НА УРОКАХ ІНФОРМАТИКИ..... 217

Радецька С.

THE CONCEPT OF «ERROR» IN TRANSLATION EDITING:..... 220

Стасів Н., Сах Д., Стасів Н.

ПРОПЕДЕВТИКА ВИВЧЕННЯ ЗАДАЧ НА ПРОПОРЦІЙНУ
ЗАЛЕЖНІСТЬ..... 226

Стасів Н., Онищук А.

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МИСЛЕННЯ ТА МОВЛЕННЯ УЧНІВ
ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ЗАСОБАМИ МАТЕМАТИКИ..... 229

Яковишина Т.

ВИХОВАННЯ В ДУСІ МИРУ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ
ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ..... 231

Тереховська О., Мигович А.

НАУКОВО-ФАНАСТИЧНІ ІДЕЇ ПИСЬМЕННИКА-
ЕКОФУТУРИСТА Ф. ГЕРБЕРТА: ОГЛЯДОВИЙ АСПЕКТ..... 235

Тітова Л.

МЕТОД КРОССЕНС: ПРИКЛАДИ ЗАСТОСУВАННЯ У НАВЧАННІ
ІНФОРМАТИКИ У ЗВО..... 241

невичерпне джерело розвитку мовлення молодших школярів [4].

Таким чином, міркування за аналогією, за алгоритмом, за зразком сприяє кращому запам'ятовуванню обчислювальних прийомів, допомагає учням пояснити вибір арифметичних дій у задачах, повністю їх проаналізувати. Водночас збагачується лексичний запас школярів, вдосконалюються навички правильної побудови словосполучень, речень і текстів. При складанні задач за поданим планом, малюнком, опорними словами мовлення дітей стає більш послідовним, виразним, гармонійним.

Список використаних джерел

1. Богданович М.В. Методика викладання математики в початкових класах: Навч.пос. – 3-тє вид., перероб. і доп. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2016. 368 с.
2. Запольська А.Т. Зошит для письма і розвитку мовлення та мислення першокласників «Я пишу гарно»/ Кам'янець-Подільський: Абетка, 2007. 80с.
3. Загоруй В.Г. Практичні завдання та ігри з математики // Початкова школа. 2012. №7. С.40-43.
4. Петрик О.В. Розвиток і удосконалення мовленнєвої діяльності молодших школярів. – Запоріжжя: «Дике Поле», 2003. 320 с.
5. Стасів Н.І., Війчук Т.І. Методичні особливості формування математичних здібностей учнів початкової школи//Наукові інновації та передові технології» (Серія «Державне управління», Серія «Право», Серія «Економіка», Серія «Психологія», Серія «Педагогіка»). 2022. № 2(4). С. 377-386.

ВИХОВАННЯ В ДУСІ МИРУ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ

Яковишина Тетяна

кандидат педагогічних наук, доцент

Кафедра педагогіки початкової, інклюзивної та вищої освіти
Рівненський державний гуманітарний університет, Україна

У зв'язку з широкомасштабним вторгненням російського агресора на територію України проблема збереження миру розглядається як глобальна не лише у світовому масштабі, але набуває особливої актуальності для українського народу. Організація діяльності закладу початкової освіти під час воєнного стану – це новий виклик для усіх учасників освітнього процесу. Виховання в дусі миру – уже не просто загальноприйнятий міжнародний термін, а пріоритетний напрям діяльності вітчизняних освітніх закладів в непростих умовах сьогодення.

Війна – це не лише військовий конфлікт, це й страшний соціальний, моральний та психологічний катаклізм, який порушує всі аспекти життя. У періоди війни виникає потреба у відновленні гуманістичних цінностей, які

можуть стати основою для післявоєнної відбудови не лише матеріальної, а й моральної структури суспільства. Однією з ключових ідей, які набувають особливої актуальності в умовах війни, є виховання в душі миру. Це не просто ідея або абстрактна мета, а практична необхідність, яка покликана забезпечити гармонійний розвиток особистості в умовах глобальних викликів.

Концепція розвитку громадянської освіти в Україні акцентує особливу увагу на необхідності створення сприятливих умов для формування та розвитку громадянських компетентностей людини у всіх сферах та на всіх рівнях освіти.

У часи війни особливо важливо підкреслити значення мирних цінностей. Війна не лише несе страждання, але й посилює ненависть, насильство, агресію. У такій ситуації виховання в душі миру може стати найважливішим механізмом протидії цих негативних проявів. Це передбачає не лише боротьбу з фізичним насильством, а й виховання в дітей та молоді здатності до емпатії, до розуміння інших культур і народів, до знаходження мирних шляхів вирішення конфліктів.

Для цього важливо розвивати в підростаючому поколінні критичне мислення, здатність до аналізу причин і наслідків насильства. Вони повинні усвідомлювати, що насильство породжує лише нове насильство, а мир будується на взаємній повазі, терпимості та готовності до компромісу. Одним із прикладів таких ініціатив є програми, спрямовані на навчання молоді миротворчим практикам, медіації та мирним стратегіям.

Історія України пронизана історією боротьби за відведення загрози війни, за роззброєння, за збереження і зміцнення загального миру. Зовнішня політика, яку проводить наша держава з перших днів свого існування, цілком відповідає інтересам і сподіванням українського народу, а також народів усіх країн світу.

Наше освітянське покоління народилось у важливий час утвердження та збереження української нації у всіх смислових значеннях цього слова, адже сучасні освітні реалії вже пережили період двох революцій та наразі потерпають від повномасштабного вторгнення російських окупантів.

На сучасному етапі стратегічною метою сучасної педагогічної науки повинна стати освіта, зорієнтована на принципи педагогіки миру, добра й толерантності – принципи гуманізму. Пропагування ідей педагогіки миру є першоосновою для формування гуманної особистості. Вивчення та адекватне тлумачення моральних категорій «добра» і «зла», толерантність, людяність дає змогу використовувати їх у сучасній педагогіці гуманізму. Гуманізація особистості на сучасному етапі розвитку суспільства є першочерговим завданням модернізованої системи вітчизняної освіти. Основні положення педагогіки миру й толерантності можуть надати можливості використовувати всю систему соціокультурних і духовних надбань людства. Шлях до всебічного розвитку особистості полягає у гармонійному поєднанні освіти особистості й розвитку її соціокультурних, гуманістичних і духовних властивостей [1].

Особливо актуальною педагогіка миру є у наш час, адже 2022 рік ознаменувався масштабною трагічною подією, від кривавих наслідків якої здригнувся цілий світ: рашистські загарбники, посягнувши на територіальну

цілісність та незалежність нашої неньки України, вторглися з війною на нашу землю. Війна, постійні повітряні тривоги, регулярні ракетні обстріли, окупація, знищені домівки і зруйновані долі та сподівання, втрати близьких людей, перебої з електропостачанням та ріст цін – це далеко неповний перелік того негативу, свідками якого стали наші діти.

Сучасна педагогічна наука й практика педагогіки миру має тривалу історію свого становлення, що потребує аналізу та узагальнення. Зміни, що відбуваються в Україні (військовий стан, неможливість якісної освіти через сигнали тривоги, частково знищена інфраструктура) спричинюють зміни і у функції початкової освіти.

Україна знаходиться лише на самому початку цієї важкої трансформації, яка потребуватиме тривалого процесу відновлення, що спонукає до переосмислення педагогічних ідей минулого, викорінення російської педагогічної думки з усіх ланок вітчизняної освітньої системи.

Проблема миру в освітньому процесі набула актуальності ще з античних часів, про що свідчать праці наших далеких предків. Так, видатні грецькі педагоги-мислителі обґрунтували чимало педагогічних ідей, які лягли в основу сучасної теорії виховання [2].

Поняття «ненасильництва» існувало й існує в усіх філософських течіях. Так, вчений-філософ Демокрит, пропагуючи ідеї ненасильництва, наголошував на тому, що потужним виховним засобом від дитячого проступку виступає не сила, а формування в неї відповідних переконань.

Добро і зло як моральні категорії розглядаються в тісному зв'язку з категоріями гуманності, демократизму, свободи й толерантності, остання з яких є важливою професійною якістю сучасного педагога. У цьому контексті актуальним є висловлення Б. Франкліна: «Хто роздмухує полум'я сварки й перевертає головні, той не повинний скаржитися, якщо іскри влучають йому в обличчя». Суб'єктивно передумовою педагогічної толерантності є особистісно центрований (гуманістичний підхід), який розглядає у центрі уваги особистість людини [2, с. 31].

Аналіз педагогічних підходів щодо дефініцій проблеми педагогіки миру дає нам змогу визначити ставлення до дитини в педагогіці з позиції миру як свідомий вибір вихователя, що припускає толерантність до плюралізму думок, неупередженість в оцінці вчинків дитини. В основу концепції педагогіки миру, гуманізму та взаєморозуміння покладено процеси самовиховання, самодисципліни й самовдосконалення, що повністю виключають насильство [1].

Проблема переваги добра над злом (або навпаки) є дискусійною у світовому вимірі. Видатний лікар, педагог і лікар Я. Корчак з цього приводу зазначав, що часто замислювався над тим, що означає бути «добрим»? На думку педагога, добра людина – наділена уявленнями та розуміннями того, як почувається інша людина, вона зуміє відчувати, відчувають інші, а це означає, що добра в десятки разів більше, ніж зла. Не лише людина, а й кожна жива істота віддає перевагу миру перед війною, отже, не варто обвинувачувати дітей у схильності до сварок.

Добра в тисячу разів більше порівняно зі злом. Добро сильне й незламне. Педагогічні ідеї Я. Корчака спрямовані на виховання людей, непримиренних до насильства, будь-якої неправди чи несправедливості [2].

Принципове значення в педагогіці миру належить ідеям видатного педагога В. Сухомлинського про те, що людство полюбити легше, ніж по-справжньому любити одну людину. Важче допомогти ближньому, ніж стверджувати: «Я люблю людей». В. Сухомлинський був одноставний з Я. Корчаком щодо величезного впливу казки на освітній процес. Ми поділяємо думку педагога, що казкою можна лікувати дитину, скалічену сирітством, злиднями, війною. Він разом із дітьми складав казки про справедливість, про красу світу, перемогу добра над злом. «Як лебеді після довгого перельоту опускаються на землю, казки опускалися в душі дітей, вселяючи в них спокій, віру в справедливість, у кінцеву перемогу милосердя над жорстокістю» – ці слова видатного педагога стали пророчими і у наш час, в епоху ХХІ століття, коли в умовах війни в Україні мільйони дітей залишилися без світла, без тепла; тисячі – без житла, сотні – без батьків [2].

Сучасне розуміння сутності миру – це стан суспільства, при якому відносини між державами, народами як соціальними групами базуються на політиці ненасилля. Тлумачення миру як складного суспільного явища є багатоаспектним. Воно включає воєнно-політичні, міжнародно-правові, соціально-економічні та духовно-етичні концепції [1].

У сучасних воєнно-політичних умовах, на нашу думку, саме духовно етичний аспект проблеми миру є пріоритетним. Виховання в дусі миру є напрямом педагогічної теорії і практики, метою якого є соціальна, духовна й моральна підготовка свідомої та активної участі в розв'язанні найважливішої проблеми сучасності – встановлення миру, взаєморозуміння й довіри між народами, дотримання прав народів і людини.

Виховання в дусі миру – це інвестиція в майбутнє, в якому війни та конфлікти замінюються порозумінням, терпимістю і співпрацею між народами. У цьому процесі важливу роль відіграють як державні, так і громадські ініціативи, а також особисті зусилля кожної людини, спрямовані на створення миру і взаєморозуміння.

Школа є важливим осередком виховання майбутніх поколінь, і тому її роль у формуванні миротворчих цінностей є надзвичайно важливою. В умовах війни саме освіта може стати тим майданчиком, де молодь отримає необхідні знання і навички для того, щоб у майбутньому створювати мирне суспільство.

Педагоги можуть стати справжніми агентами змін, якщо будуть сприяти розвитку критичного мислення учнів, вчити їх аналізувати історичні конфлікти, розуміти причини насильства і шукати шляхи його уникнення. Важливо також використовувати в освітньому процесі досвід країн, які пережили війну та конфлікти, і показувати, як мир і співпраця можуть стати шляхом до відновлення та процвітання.

Отже, актуалізація ідей виховання в душі миру в умовах війни є необхідною не лише для підтримки соціальної стабільності, а й для формування моральних засад, які допоможуть суспільствам після закінчення конфлікту відновити довіру та мир. Виховання миру стає основою не лише для розв'язання актуальних проблем, а й для запобігання майбутніх війн. Це важливий етап у процесі відновлення і розвитку, без якого не можливе справжнє процвітання нації.

Список використаних джерел

1. Бех. І. Патріотизм: сучасні ознаки та орієнтири виховання. *Рідна школа*. 2015. № 1-2. С. 3-6
2. Колбіна Л., Паскаль О. Осмислення миротворчих ідей видатних просвітників крізь ретроспективний погляд до сучасності. *Інноваційна педагогіка*. 2021. Випуск 33. Т. 2. С. 31-35.

НАУКОВО-ФАНТАСТИЧНІ ІДЕЇ ПИСЬМЕННИКА-ЕКОФУТУРИСТА Ф. ГЕРБЕРТА: ОГЛЯДОВИЙ АСПЕКТ

Олена Тереховська

кандидат філологічних наук, доцент

Кафедра світової літератури і порівняльного літературознавства

Андріана Мигович

ОР: магістр філології

(англійська мова та література, переклад включно)

Прикарпатський національний університет ім. Василя Стефаника

м. Івано-Франківськ

Анотація

У статті здійснено огляд науково-фантастичних ідей видатного американського письменника-фантаста другої половини ХХ століття Ф. Герберта в аспекті екофутуризму як концепції бачення майбутнього в гармонійному співіснуванні людини, природи і техніки. В межах екофутуристичної позиції автора визначено також один із основних його меседжів – попередження про небезпеку безвідповідального ставлення людини до екології, природних ресурсів, а також про наслідки відсутності гуманної основи у використанні наукових технологій. З'ясовано, що більшість ідей письменника мали прогностичний характер і виявились актуальними в сучасному світі. Йдеться, зокрема, про стрімкий науково-технічний прогрес і його наслідки для людини, еволюцію людини, взаємодію планетарної і космічної науки з екологією, а також про проблеми релігійного, політичного, соціально-економічного характеру в модернізованому технократичному світі. Екофутуристична модель бачення світу письменника цілком відповідає